

Uudistuneen vesilain vaikutus ojituksiin

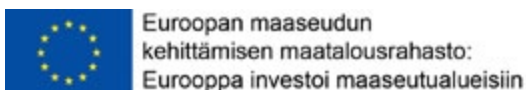
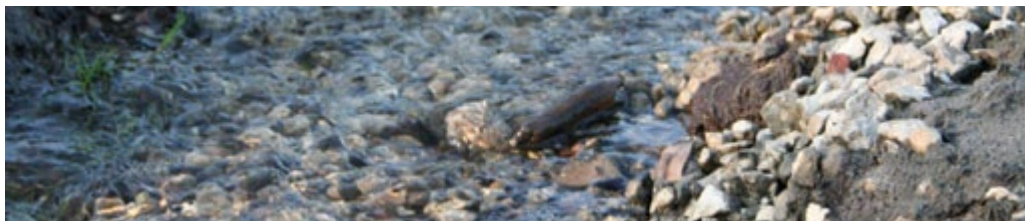
Uudistettu vesilaki tuli voimaan 1.1.2012.

Lain mukaisesti vähäistä suuremman uuden ojan tekemisestä sekä ojan, puron tai noron muokkaamisesta on ilmoitettava alueelliseen ELY-keskukseen 60 vuorokautta ennen toimenpiteen aloittamista.

ELY-keskus ottaa ilmoituksen perusteella kantaa hankkeen lupatarpeeseen.

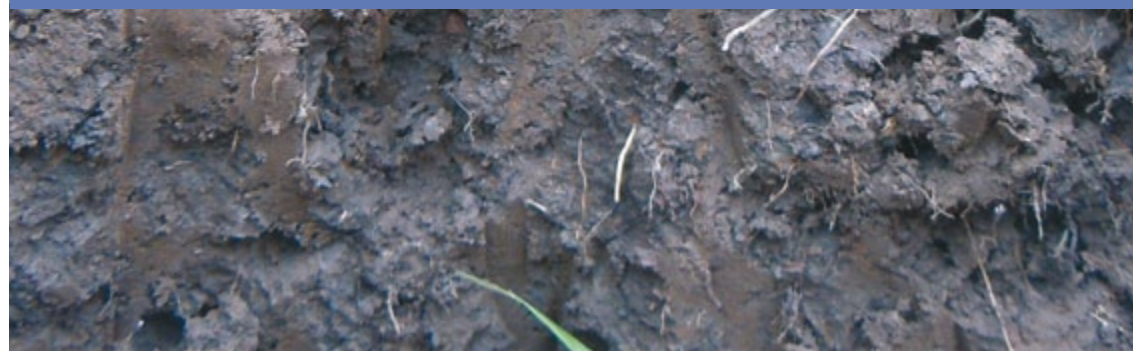
Käytännössä kaikista hankkeista suositellaan tekemään ilmoitus.

Mikäli ilmoitusmenettely on laiminlyöty sitä vaativassa hankkeessa, voi seurauksena olla tukisanktioita.



Maatalouden vesiensuojelu

Sininen Haapavesi -hanke



Maan rakenne

Talviaikainen kasvipeitteisyys

Uuden vesilain vaikutus maatalousojien kunnostamiseen

Hyvä maan rakenne ja talviaikainen kasvipeitteisyys vähentävät maatalouden vesistökuormitusta

Maan rakenne on tärkein viljavuuteen vaikuttava tekijä. Tavoitteena on kestävästä muruista ja huokosista muodostuva maa, joka pidättää tehokkaasti vettä vähentäen pintavaluntaa ja ravinnehuuhtoumia.

Maan rakenteen ja kasvukunnon kehittymistä peltojen eri osissa kannattaa omatoimisesti tarkkailla vuoden mittaan ja tehdä tarvittaessa korjaavia toimenpiteitä (esim. salaojituksen kunnostaminen).

Tarkkaile:

pintavesien häviämisenopeutta sateiden jälkeen
maan rakennetta kuoppatestillä
pellon ja sen eri osien satotasoa
maan kuivumista muokkauskuntoon keväällä
maan muokkautuvuutta
kasvustoa (orastumisen tasaisuus, kasvuerot, tuleentumisen tasaisuus)
liettymistä tai kuorettumista

Huolehdi:

toimivasta salaojituksesta
monipuolisesta viljelykierrosta, joka sisältää syväjuurisia kasveja
maan pH:sta kalkitsemalla

Vältä:

ajoa ja muokkausta märällä pellolla
ylimääräistä ajoa
liian suuria akselipainoja

Talviaikainen kasvipeitteisyys suojaa pellon pintaa sulamis-, sade- ja valumavesien aiheuttamalta eroosiolta.

Kasvipeitteisyyttä tulisi kohdistaa erityisesti kalteville, maan rakenneongelmista kärsiville sekä tulvaherkille lohkoille.

Talviaikaista kasvipeitteisyyttä voi toteuttaa esimerkiksi kerääjä- ja aluskasveilla, syysviljoilla, suorakylvöllä, nurmella, luonnonhoitopellolla ja suojaväyhykkeellä.

Alus- ja kerääjäkasveilla voidaan vähentää typen huuhtoutumisriskiä ja suojata peltomaata eroosiolta. Samalla alus- ja kerääjäkasvit auttavat rikkakasvien hallinnassa ja parantavat maan rakennetta. Ne kylvetään joko yhtä aikaa varsinaisen satokasvin kanssa tai satokasvin korjuun jälkeen. Sopivia kasvilajeja ovat esimerkiksi apilat, italianraiheinä ja timotei.



Maan rakenteen parantaminen on hidaskasvuinen prosessi, mutta heikentyminen voi tapahtua nopeasti!